

БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН СТРИП

Алан Форд

Сага о Алану Форду, легендарном стрип антихероју XX вијека, започета је још давне 1969. када су се двојица пријатеља, цртачи стрипова, одлучили да направе нешто што ће се у потпуности тематиком и стилем разликовати од дотадашњих стрип остварења. Био је то ауторски тандем сценаристе Лучијана Сеђија (*Max Bunker*) и цртача Роберта Равиоле (*Магнус*), који се већ доказао стриповима *Криминал* и *Сатаник*.

Свјесни опасности од неуспјеха, упустили су се у пројекат који је помјерио границе стрипа, а њима донио славу какву ни у сну нису могли очекивати. Ипак, у почетку није било лако... Базиран на црном хумору, гротескним цртежима и језовитим приказима друштва, стрип није одмах наишао на добру прођу код читалаца, који због тадашњих „временских прилика“ (хладни рат) нису имали баш превише слуха за оштроумну и изузетно саркастичну критику друштва. Можда су и читаоци Алан Форда тешко прихватили тужну (истиниту?!) слику стварности која им је „сервирана“? Након почетног неуспјеха било је готово немогуће занемаривати генијалан рад двојице умјетника који је сваким бројем стицао све више поклоника да би им чак и највећи скептици одали признање послије 26. броја *Суперхик*, чије је издање премашило 100 000 примјерака! Какав је тај „паралелни“ свијет у којем живе наши „тајни агенти“?! Бачени у

канале најбједнијих облика шпијунаже упознајемо свијет који је све само не мјесто за живот људи! Свијет у коме влада новац, а корупција и мито су свакодневица, свијет у којем је малобројним богатацима једини циљ постати још богатим, а сиротиња живи од данас до сутра у грчевитој борби за хљеб.

Гротескношћу цртежа и одлично замишљеним сценаријом аутори стварају богату галерију ликова, високо испрофилисаних карактера „аланфордовског“ свијета, која кулминира појавом већ поменутог негативца, алкохоличара који **отима од сиромашних да би дао богатима**, и вјероватно најзрелијег лика *Magnusa & Bunkera* – Суперхика. И тако се у свијету у ком је једини могући бијег из сиротиње стављање изнад закона, појављује неспретни

Суперхик

који су с „највећим пожртвовањем“ обављали задатке од којих је зависила судбина цијелог једног друштва!

Сага о Алану Форду окончана је на врхунцу свог сјаја. Магнус се опрашта од Алана Форда послије 75 бројева епизодом „Одлазак Суперхика“, а Бункер наставља започето са Паолом Пифарериом који, једноставно речено, није био Магнус! Тада почиње лагани пад Алана и биједника који су се крили иза конспиративног имена: група ТНТ! Држали су се некако још до 200. епизоде, али се све написано послије ње претвара у фијаско и скрнављење имена Алана Форда и легенде о групи ТНТ. Алан Форд живи и данас у срцима многих захваљујући свом реномеу, а не садашњем квалитету. Остарјели Бункер је изгледа изгубио сваку инспирацију, али не и жељу за константним приливом новца, због чега руши чак и сопствена увјерења која су од Алана Форда и створила легенду какву данас памтимо. И та чињеница да се све мијења осим људске жеље за богаћењем је још један од доказа

Број 1

плавокоси младић – рекламни стручњак (звучи иронично, зар не?), наиван и још неискусан, као с неба убачен у овакво окружење. У потрази за послом, „пуком случајношћу“ допијева у погрешно вријеме на погрешно мјесто – цвјећару на углу 5. и 5б. авеније. И остаје заувјек ту, у групи најбједнијих тајних агената

да су идеје стрипа актуелне и послије 34 године. Један наизглед несувисли натпис са Грунфове мајице: „Боље часно повлачење него нечастан пораз!“, наводи на размишљање: „Шта би било да није било...“

Бранко Оплакан, ШЗ